

Sygn. akt VU 6220/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Ewelina Hrynczyszyn

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zwrot nienależnie pobranych świadczeń

na skutek odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 28 maja 2014r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 6220/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 maja 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. zobowiązał wnioskodawczynię K. W. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia – renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku - za okres od 1 września 2013 roku do (...) 2013 roku w kwocie 831,15 złotych.

Organ rentowy uzasadnił powyższą decyzję tym, iż ww. okresie tj. od 1 września 2013 roku do (...) 2013 roku osiągnęła ona przychód z tytułu wykonywania pracy zarobkowej.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawczyni reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika zarzuciła naruszenie art. 138 ustawy o emeryturach i rentach. W uzasadnieniu podniosła, iż studia ukończyła 1 października 2013 roku i nie wykonywała w tym czasie pracy zawodowej, a zatem zobowiązanie do zwrotu renty jest nieuzasadnione.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Wskazał, że zgodnie z treścią art. 83 ust. 1 ustawy emerytalnej świadczenie w drodze wyjątku nie przysługuje w razie osiągnięcia przychodu z tytułu wykonywania pracy zarobkowej albo prowadzenia pozarolniczej działalności. Przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykazało, że w okresie od 3 września 2013 roku do dnia 20 września 2013 roku wnioskodawczyni była zatrudniona na podstawie umowy zlecenia nr (...) z dnia 3 września 2013 roku zawartej z firmą (...) Sp. z o.o. z podstawą wymiaru składek 1.468,67 zł. Ponadto zgodnie z punktem VII 1. pouczenia zawartego na decyzjach z dnia 14 października 2010 roku, z dnia 3 października 2012 roku oraz 9 października 2012 roku wnioskodawczyni została pouczona o obowiązku powiadomienia organu rentowego o osiągnięciu przychodu. Mimo stosowego pouczenia K. W. pobierając świadczenie w drodze wyjątku, nie poinformowała organu rentowego o osiągnięciu przychodu.

Na rozprawie w dniu 26 stycznia 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni popierał odwołanie i wskazał, że nie kwestionuje faktu osiągnięcia przez wnioskodawczynię przychodu w miesiącu wrześniu 2013 roku. Jednocześnie wskazał, że wnioskodawczyni była studentką i w dniu 1 października 2013 roku uzyskała tytuł magistra i w jego ocenie, każdy student ma prawo zarobić niewielkie pieniądze, tym bardziej, że K. W. zarobiła je na podstawie umowy zlecenia, która została zgłoszona przez płatnika do odpowiednich urzędów.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

K. W. urodzona (...) 1988 roku, od dnia 1 stycznia 1996 roku uprawniona była do renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku przez Prezesa ZUS, po ojcu T. W., zmarłym w dniu (...)1995 roku.

Na odwołaniu decyzji ZUS o przyznaniu renty rodzinnej z dnia 22 lutego 1996 roku w punkcie V znajdowało się pouczenie, że w celu ustalenia, czy nie zachodzą okoliczności powodujące zawieszenie wypłaty renty rodzinnej lub zmniejszenie jej wysokości, osoba uprawniona albo osoba, której ta renta jest wypłacana jest zobowiązana powiadomić Oddział ZUS m.in. podjęciu (zaprzestaniu) zatrudnienia, służby lub innej pracy zarobkowej albo pozarolniczej działalności gospodarczej, wysokości osiąganego dochodu oraz o zamiarze osiągnięcia dochodu w wysokości:

- nie powodującej zawieszenia i zmniejszenia świadczenia,
- powodującej zmniejszenie świadczenia,
- powodującej zawieszenie świadczenia.

(dowód: odpis skrócony aktu zgonu k. 7 akt ZUS, odpis skrócony aktu urodzenia k. 8 akt ZUS, decyzja z dnia 22 lutego 1996 r. k. 34-35 akt ZUS)

Pismem z dnia 15 sierpnia 2006 roku w związku z ukończeniem przez K. W. 18 roku życia, organ rentowy poinformował, że renta rodzinna będzie jej wypłacana.

(dowód: pismo z dnia 15 sierpnia 2006 roku k. 120 akt ZUS)

Organ rentowy, z koniecznością przedstawienia przez wnioskodawczynię zaświadczeń o kontynuowaniu nauki, wydawał decyzje o wstrzymaniu i podjęciu wypłaty renty rodzinnej. Decyzją z dnia 2 października 2007 roku organ rentowy wznowił wypłatę renty rodzinnej od 1 września 2007 roku. Pismem z tego samego dnia zawiadomił K. W. o podjęciu wypłaty świadczenia przyznanego w drodze wyjątku przez Prezesa ZUS.

(dowód: decyzja z dnia 2 października 2007 roku k. 135 akt ZUS, pismo ZUS z dnia 2 października 2007 roku k. 134)

Kolejną decyzją z dnia 14 października 2010 roku organ rentowy wznowił wypłatę renty rodzinnej od 1 października 2010 roku do (...) 2012 roku. Decyzja zawierała w punkcie **VII.1 pouczenie o obowiązku powiadomienia organu rentowego o osiągnięciu przychodu w przypadku pobierania świadczenia w drodze wyjątku.**

(dowód: decyzja z dnia 14 października 2010 r. k. 150 akt ZUS)

Decyzją z dnia 3 października 2012 roku organ rentowy wstrzymał K. W. wypłatę renty rodzinnej od dnia 1 października 2012 roku z uwagi na brak aktualnego zaświadczenia szkolnego. Również ta decyzja zawierała w punkcie VII.1 pouczenie o obowiązku powiadomienia organu rentowego o osiągnięciu przychodu w przypadku pobierania świadczenia w drodze wyjątku.

(dowód: decyzja z dnia 3 października 2012 r. k. 157 akt ZUS)

Decyzją z dnia 9 października 2012 roku organ rentowy wznowił wypłatę renty rodzinnej od 1 października 2012 roku do (...) 2013 roku. Decyzja zawierała w punkcie VII.1 pouczenie o obowiązku powiadomienia organu rentowego o osiągnięciu przychodu w przypadku pobierania świadczenia w drodze wyjątku.

(dowód: decyzja z dnia 9 października 2012 r. k. 156 akt ZUS)

Wnioskodawczyni w dniu 1 października 2013 roku ukończyła studia i uzyskała tytuł zawodowy magistra.

(dowód: kserokopia dyplomu k. 4 akt, k. 166 akt ZUS)

W okresie od 3 września 2013 roku do dnia 20 września 2013 roku K. W. była zatrudniona na podstawie umowy zlecenia nr (...) zawartej w dniu 3 września 2013 roku z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. w podstawą wymiaru składek 1.468,67 złotych.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawczyni nie poinformowała organu rentowego o osiągniętym przychodzie.

(okoliczność bezsporna)

K. W. w miesiącu wrześniu 2013 roku nie była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia. Płatnik składek (...) Sp. z o.o. w Ł. w raporcie imiennym ZUS RCA za miesiąc wrzesień 2013 roku wykazał podstawę wymiaru składek dla wnioskodawczyni z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia w wysokości 1.468,67 zł.

(dowód: pismo z udostępnieniem informacji k. 169 akt ZUS)

W dniu 28 maja 2014 roku organ rentowy ujawnił nadpłatę w wypłacie renty w drodze wyjątku za okres od 1 września 2013 roku do (...) 2013 roku w kwocie 831,15 złotych.

(dowód: notatka w sprawie k. 160 akt ZUS)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I. Oddział w Ł. w związku z ujawnioną nadpłatą wszczął postępowanie wyjaśniające z płatnikiem składek w wyniku którego decyzją z dnia 25 września 2014 roku wydał decyzję nr (...), w której stwierdził, że K. W. z uwagi na status studenta do dnia 1 października 2013 roku:

1. nie podlega od 1 sierpnia 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku, od 3 września 2013 roku do 20 września 2013 roku obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) sp. z o.o. w Ł.,
2. podlega od 3 października 2013 roku do 24 października 2013 roku obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) Sp z o.o. w Ł..

(dowód: decyzja z dnia 25 września 2014 roku k. 171-174)

Sąd Okręgowy –Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

odwołanie jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 138 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz.1440) osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Ustęp 2 tegoż przepisu stanowi, iż za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się między innymi świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania (...).

W myśl zaś art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1442), osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Stosownie do treści ust. 2 pkt 1 cytowanego przepisu, za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy stanął na stanowisku, iż wnioskodawczyni K. W. jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za okres od 1 września 2013 roku do (...) 2013 roku w kwocie 831,15 złotych, ponieważ w tym okresie osiągnęła ona przychód i nie zawiadomiła organu rentowego o tym fakcie, do czego była zobowiązana zgodnie z pouczeniem zawartym na decyzji z dnia 14 października 2010 roku, z dnia 3 października 2012 roku oraz z dnia 9 października 2012 roku.

Faktem bezspornym jest, iż wnioskodawczyni od dnia 1 stycznia 1996 roku uprawniona była do renty rodzinnej przyznanej przez Prezesa ZUS w drodze wyjątku. Renta ta do dnia uzyskania przez wnioskodawczynię pełnoletniości wypłacana była do rąk jej matki – E. S.. Również decyzje o wstrzymaniu i podjęciu wypłaty renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku adresowane były na E. S.. W związku z uzyskaniem przez K. W. pełnoletniości została ona poinformowana, że od teraz, renta rodzinna będzie wypłacana do jej rąk. Organ rentowy, związku z koniecznością przedstawienia przez wnioskodawczynię zaświadczeń o kontynuowaniu nauki, wydawał decyzje o wstrzymaniu i podjęciu wypłaty renty rodzinnej, które doręczał K. W.. Pismem z 2 października 2007 roku zawiadomił K. W. o podjęciu wypłaty świadczenia **przyznanego w drodze wyjątku przez Prezesa ZUS**. Tym samym uznać należało, iż wnioskodawczyni posiadała wiedzę o tym, że przyznana jej renta rodzinna była rentą rodzinną przyznaną w drodze wyjątku.

Zasady przyznawania świadczeń w drodze wyjątku reguluje treść art. 83 ust. 1 ustawy emerytalnej. Stosownie do wskazanego przepisu ubezpieczonym oraz pozostałym po nich członkom rodziny, którzy wskutek szczególnych okoliczności nie spełniają warunków wymaganych w ustawie do uzyskania prawa do emerytury lub renty, nie mogą - ze względu na całkowitą niezdolność do pracy lub wiek - podjąć pracy lub działalności objętej ubezpieczeniem społecznym i nie mają niezbędnych środków utrzymania, Prezes Zakładu może przyznać w drodze wyjątku świadczenia w wysokości nieprzekraczającej odpowiednich świadczeń przewidzianych w ustawie.

Prawo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych (w tym przyznanych w drodze wyjątku) ustaje w sytuacji, gdy ustanie którykolwiek warunek wymagany do uzyskania tego prawa (art. 101 pkt 1 ustawy emerytalnej).

Powtarzając wskazać należy, iż wymienione w art. 83 ust. 1 ustawy emerytalnej warunki uzyskania renty wyjątkowej to:

- 1) posiadanie przymiotu osoby ubezpieczonej tudzież członka rodziny pozostałego po ubezpieczonym;
- 2) niespełnienie warunków wymaganych w ustawie do uzyskania prawa do emerytury lub renty wskutek szczególnych okoliczności;
- 3) brak możliwości podjęcia pracy lub działalności objętej ubezpieczeniem społecznym z uwagi na całkowitą niezdolność do pracy lub wiek;
- 4) brak niezbędnych środków utrzymania.

Odpadnięcie któregokolwiek ze wskazanych warunków powoduje zatem ustanie prawa do świadczenia. W konsekwencji podjęcie przez ubezpieczonego pracy objętej ubezpieczeniem społecznym podczas kontynuowania studiów skutkuje odpadnięciem przesłanki do przyznania prawa.

W tym miejscu przywołać należy, za Sądem Apelacyjnym w Gdańsku, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 2013 roku (sygn. akt III AUa 1231/12, opubl. Lex nr 1289741) wskazał, że renta przyznana w drodze wyjątku

jest odmiennym świadczeniem od świadczeń przyznawanych w trybie ustawy po spełnieniu ustawowych przesłanek nabycia prawa, w konsekwencji odmienny jest też rygoryzm w zakresie zachowania prawa do świadczenia. O ile w przypadku rent rodzinnych przyznanych w związku z wypełnieniem ustawowych przesłanek nabycia prawa do świadczenia reguły zawieszania i zmniejszania świadczenia są oparte na zasadach określonych w art. 103a-106 ustawy, o tyle w przypadku świadczeń przyznanych w drodze wyjątku, podjęcie jakiegokolwiek pracy objętej ubezpieczeniem społecznym powoduje ustanie prawa.

W sprawie ostatecznie niespornym było, że w miesiącu wrześniu 2013 roku K. W. podjęła zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia z dnia 3 września 2013 roku nr (...) zawartej z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. w podstawą wymiaru składek 1.468,67 złotych na okres od 3 września do 20 września 2013 roku. Mimo, iż początkowo w odwołaniu pełnomocnik wnioskodawczyni kwestionował osiągnięcie przez wnioskodawczynię przychodu w miesiącu wrześniu 2013 roku, to jednak ostatecznie na rozprawie w dniu 26 stycznia 2015 roku faktu osiągnięcia przychodu już nie kwestionował. Podnosił jedynie, że w jego ocenie każdy student ma prawo do zatrudnienia i uzyskania z tego tytułu niewielkiego wynagrodzenia, a powyższe nie powinno skutkować obowiązkiem zwrotu renty rodzinnej. Ze stanowiskiem pełnomocnika wnioskodawczyni nie można się zgodzić. Przypomnieć należy, że K. W. uprawniona była do renty rodzinnej przyznanej przez Prezesa ZUS w drodze wyjątku, a w przypadku tego rodzaju świadczenia, jak to już wyżej wskazano, ustawa zabrania osiągania przychodu z tytułu podjęcia pracy objętej ubezpieczeniem społecznym. W okolicznościach przedmiotowej sprawy K. W. w okresie od 3 września 2013 roku do 20 września 2013 roku podjęła pracę objętą ubezpieczeniem społecznym, bowiem podjęła zatrudnienie na podstawie zawartej w dniu 3 września 2013 roku umowy zlecenia z podstawą wymiaru składek 1.468,67 złotych i osiągnęła z tego tytułu przychód. A skoro tak, to prawo do świadczenia przyznanego w drodze wyjątku w miesiącu wrześniu 2013 roku ustało. Nie zmienia tego okoliczność posiadania przez ubezpieczoną statusu studenta jeszcze do dnia 1 października 2013 roku. Podkreślenia wymaga fakt, iż sam fakt podjęcia przez K. W. zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia powoduje ustanie prawa do świadczenia przyznanego w drodze wyjątku. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej wykonywanie pracy na podstawie umowy zlecenia powoduje, że taka osoba obowiązkowo podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Ponadto zleceniobiorcy podlegający ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1 ustawy systemowej). I. wreszcie zleceniobiorcy objęci obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie na swój wniosek (art. 11 ust. 2 ustawy systemowej). Natomiast zleceniobiorcy, jeżeli są uczniami gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych, szkół ponadpodstawowych lub studentami, do ukończenia 26 lat, nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 6 ust. 4 ustawy systemowej). W świetle zaś art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

Jak wynika z dokumentów zawartych w aktach ubezpieczeniowych, K. W. została przez płatnika składek już w dniu 29 lipca 2014 roku z tytułu umowy zlecenia zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego od 1 sierpnia 2013 roku, bowiem jeszcze przed wrześniem 2013 roku wnioskodawczyni zawarła pierwszą umowę zlecenia. W związku z powyższym organ rentowy w wyniku postępowania wyjaśniającego wydał w dniu 25 września 2014 roku decyzję nr (...), w której stwierdził, że K. W. z uwagi na status studenta do dnia 1 października 2013 roku: nie podlega od 1 sierpnia 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku, od 3 września 2013 roku do 20 września 2013 roku obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) sp. z o.o. w Ł., natomiast podlega od 3 października 2013 roku do 24 października 2013 roku obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) Sp z o.o. w Ł..

W świetle powyższych rozważań, w ocenie Sądu Okręgowego, ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynikało, że wnioskodawczyni ustało prawo do świadczenia przyznanego w drodze wyjątku z związku

z podjęciem pracy objętej ubezpieczeniem społecznym i uzyskaniem z tego tytułu wynagrodzenia. Do rozważenia podlegała dalsza kwestia tj. kwestia obowiązku zwrotu wypłaconej w miesiącu wrześniu 2013 roku renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku w wysokości 831,15 złotych.

W związku z przywołaną na początku uzasadnia treścią przepisów wskazać należy, iż zwrotowi podlegają jedynie świadczenia pobrane nienależnie. Aby organ rentowy mógł skutecznie domagać się od ubezpieczonego zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, musi więc wykazać, że ubezpieczony był prawidłowo pouczony o okolicznościach powodujących brak prawa do tego świadczenia.

Tym samym dalszą kwestią do rozważenia pozostawało ustalenie, czy wnioskodawczynie na podstawie udzielonego przez organ rentowy pouczenia powinna była wiedzieć o tym, że podjęcie pracy lub działalności objętej ubezpieczeniem społecznym będzie skutkowało ustaniem prawa do świadczenia.

Na wstępie wskazać należy, iż cech prawidłowego pouczenia nie spełniają informacje udzielane na odwołaniu decyzji przyznającej i zmieniającej wysokość renty rodzinnej z okresu od 1996 roku do 2010 roku (kierowanych początkowo do jej matki E. S.) albowiem odnoszą się one do rent, nabywanych po spełnieniu przesłanek ustawowych. W tej kwestii Sąd Okręgowy podziela bowiem stanowisko prezentowane w judykaturze sądów powszechnych, a wyrażone m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w sprawie III AUa 1029/12, Lex nr 1264428), w którym sąd ten wskazał, że pouczenie o okolicznościach, których wystąpienie powoduje brak prawa do świadczenia może polegać na przytoczeniu przepisów określających te okoliczności, ale musi być na tyle zrozumiałe, aby świadczeniobiorca mógł je odnieść do własnej sytuacji (konkretyzacja pouczenia). O prawidłowym pouczeniu można mówić dopiero wtedy, gdy organ rentowy poprawił i doprecyzował treść pouczenia w taki sposób, aby stało się ono czytelne, jasne i zrozumiałe.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż pełnoletnia już wnioskodawczynie miała świadomość, co do rodzaju pobieranego przez nią świadczenia oraz obowiązkach, jakie się wiążą z faktem jego pobierania. Organ rentowy pismem z dnia 2 października 2007 roku zawiadomił K. W. o podjęciu wypłaty świadczenia przyznanego w drodze wyjątku przez Prezesa ZUS, a w decyzjach z dnia 14 października 2010 roku, z dnia 3 października 2012 roku i z dnia 9 października 2012 roku została ona pouczona o obowiązku powiadomienia organu rentowego o osiągnięciu przychodu. Takie pouczenia zawierał bowiem **punkt VII.1** pouczeń znajdujących się na odwrotnej stronie tych trzech decyzji.

Tym samym, w ocenie Sądu Okręgowego, wnioskodawczynie została prawidłowo pouczona o konieczności powiadomienia organu rentowego o osiągnięciu przychodu (co zresztą nie było przez pełnomocnika wnioskodawczynie, zarówno w odwołaniu jak i na rozprawie w dniu 26 stycznia 2015 roku, kwestionowane) i w konsekwencji uznać należało pobrane przez nią świadczenie we wrześniu 2013 roku jako nienależne i podlegające zwrotowi na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Dlatego też, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił wniesione odwołanie.